



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

בפני כבוד השופט אורן סילברמן

תובע יחיאל ריבה

נגד

נתבעת קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

פסק דין

1 .1 בפניי תביעה כספית לתשלום פיצויים בסך של 600,000 ₪ (לצרכי אגרה) בשל טענה בדבר
2 הפרת הסכם וזכויות יוצרים של התובע.

תמצית טענות התביעה

3
4
5
6 .2 התובע - יחיאל ריבה, הגיש תביעה כנגד קרן היסוד - המגבית המאוחדת לישראל,
7 במסגרתה טען כי הוא צלם אשר מצלם כבר יותר מ- 50 שנה תמונות של נופי ארץ ישראל,
8 אתריה ואנשיה. לטענתו, בינו לבין הנתבעת נוצר קשר ראשוני בשנת 2014, עת ביקשה
9 הנתבעת להגדיל את התרומות שהיא מקבלת לטובת מדינת ישראל ולקדם את ההסברה
10 בעולם. כעבור שנה גילה התובע שהנתבעת ביצעה מאות הפרות של זכויות היוצרים שלו
11 וזכויות אחרות, על כן פנה אליה במכתב מיום 15.10.15 בו התריע על הפרת הזכויות והפרת
12 הסכם שנחתם בין הצדדים. בעקבות פנייתו נפגשו הצדדים ועלה רעיון לבניית מיזם משותף
13 שמטרתו הרחבת גיוס התרומות לנתבעת באמצעות שימוש בתמונות שצילם התובע, כך
14 שתורם יקבל כאות הוקרה על תרומתו תמונה במתנה שצילם התובע. לטענת התובע,
15 המו"מ לעניין הקמת המיזם התנהל במשך שנתיים בהן הציע רעיונות ודרכים לבניית
16 המיזם, שיווקו, הפעלתו והצלחתו. בתום השנתיים הגיעו הצדדים להסכמה והתובע חתם
17 ביום 14.9.2017 על כתב קבלה וסילוק ועל הסכם שיתוף פעולה (להלן: "ההסכם")
18 במסגרתו נקבע כי יוקם מיזם משותף ובנוסף התובע יקבל פיצוי בסך של 100,000 ₪ עבור
19 הפגיעה במוניטין, עוגמת הנפש וההוצאות שנגרמו לו. בחלוף שנתיים מעת שהוקם המיזם
20 גילה התובע כי הנתבעת מסכלת ומכשילה את הצלחת המיזם וכל שעלה בידה הוא לגייס
21 תרומות בסך של \$1,100 בלבד.

22
23 .3 התובע טען שהנתבעת הפרה את ההסכמות בין הצדדים כלהלן: אף שעל פי ההסכמה
24 והתחייבות הנתבעת היה עליה לפעול בשיתוף פעולה מולו ולקבל את אישורו והסכמתו לגבי
25 כל שימוש בתמונות, היא נהגה בו כ"נתון לחסדיה"; הנתבעת פעלה בניגוד לאמור בסעיף 1
26 להסכם המיזם ועשתה שימושים רבים ושונים בתמונות שצילם שלא במסגרת המיזם, ללא



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

1 אישורו וידיעתו; הנתבעת לא שיווקה את המיזם כמתחייב בהסכם, באמצעות שליחי קרן
2 היסוד בעולם או ע"י הפצתו בהודעת מייל לרשימת התפוצה של הנתבעת; הנתבעת לא
3 ביצעה והפיצה קטלוג דיגיטלי של התמונות; הנתבעת לא ערכה תערוכות צילום כפי
4 שהוסכם; הנתבעת לא הזמינה את התובע לשני ימי צילום בחודש; הנתבעת לא שלחה
5 לתורמים בצירוף לתמונה מכתב שמפרט את פרטי ההתקשרות עם התובע בנוסח שסוכם
6 בין הצדדים; הנתבעת כמעט שלא העלתה פוסטים ברשת החברתית "פייסבוק" בשלושת
7 העמודים השונים שתוכננו לשם כך, והוא אינו יודע האם הושקע מלוא התקציב לקידום
8 התמונות (\$850 בחודש); הנתבעת הפרה גם את סעיף 5.4 ב להסכם המיזם, כאשר לא
9 העבירה לתובע דיווחים כספיים ואחרים הקשורים במיזם, בזמן ובפירוט הנדרש;
10 הנתבעת נמנעה מלהזמין את התובע לאירועים משמעותיים שהיה בהם כדי לקדם את
11 המיזם ולא חידשה את מאגר התמונות באתר האינטרנט; הנתבעת פעלה להרחקת
12 אוכלוסיות של יהודים מהמיזם בניגוד להסכם תוך שהיא מבליטה מוטיבים נוצריים
13 ומסתירה מוטיבים לאומיים וישראליים. עוד נטען, שהנתבעת ביצעה קידום של המיזם
14 בארצות עניות אף שאינן מתאימות לקהל יעד שתורם; הנתבעת לא קיימה ישיבות כנדרש
15 בהסכמים ולא פעלה לתיקון ליקויים המיזם בהתאם לסיכום הצדדים; הנתבעת,
16 באמצעות נציגה מר תומר רוטליין, השתלטה על דף המיזם תוך אי מתן דיווח לתובע על
17 השימוש שנעשה בתמונות שצילם; אתר התמונות שיועד למיזם לא התאים לאופי המיזם
18 והנתבעת לא הקצתה כוח אדם ייעודי המתאים מבחינה מקצועית לצורך המיזם; לא
19 שולמו לתובע החזר הוצאות ונסיעה בהתאם להסכם עבור יום הצילום הנוסף בחודש.
20
21 4. נוכח האמור טוען התובע שהנתבעת הפרה את הסכם המיזם הפרה יסודית ומעת שלא
22 מילאה אחר התחייבותיה הרי שכתב הסילוק שנחתם בין הצדדים ביום 14.9.2017 בטל
23 ומבוטל. לטענתו, בשים לב להפרות המתמשכות של זכויות היוצרים שלו, הוא זכאי לפיצוי
24 בסך של 2.5 מילון ₪, אולם לצרכי אגרה הוא העמיד את תביעתו על סך 600,000 ₪.
25
26

תמצית טענות ההגנה

27
28 5. הנתבעת טענה בכתב ההגנה שהוגש מטעמה כי התובע הוא צלם חובב שביקש לנדב מזמנו
29 וכישרונו לטובת המדינה ללא תמורה, זאת על בסיס "חברות" אישית עם מנהל חטיבת
30 התקשורת השיווקית דאז בנתבעת. לטענתה, הצדדים חתמו על כתב קבלה וסילוק ביום
31 14.9.2017, במסגרתו קיבל התובע, לפני משורת הדין, פיצוי בסך של 100,000 והוסכם על
32 הקמת המיזם. התובע מנוע מלטעון כל טענה שנוגעת לתקופה קודם לחתימת ההסכם, ולכן
33 דין טענות אלה להימחק.
34



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

- 1 הנתבעת טענה כי לא הפרה את ההסכם ובכלל האמור השקיעה עשרות אלפי שקלים ומאות
2 שעות עבודה לצורך הצלחת מיזם והתובע הסכים פעם אחר פעם להמשיך את הפעילות
3 המשותפת עם הנתבעת ולא פרש מהמיזם.
4
5 7. לעניין טענות ההפרה טענה הנתבעת כי היא לא הפרה את זכויות היוצרים של התובע ואף
6 אם הייתה הפרה, זו לא הובאה לתשומת ליבה על ידי התובע; הועבר מידע לגבי המיזם
7 לשליחי הנתבעת במספר הזדמנויות ולרשימת התפוצה שלה, והמיזם קודם במדויק על פי
8 מסמך השיווק והתקציב שהיווה חלק מההסכם בין הצדדים; לא בוצע קטלוג דיגיטלי
9 בהסכמת התובע, אולם דבר המיזם פורסם בלוח שנה שהופץ בעשרות אלפי עותקים
10 בניציגויות הנתבעת ברחבי העולם; לא בוצע קידום פרויקט ספציפי מאחר שהתנאים לא
11 בשלו לכך והתובע גרם לנתבעת לנזק כאשר מנע שימוש בדף המיזם באופן שיאפשר
12 קידומו; התובע קיבל דיווחים באופן מפורט ומלא על כל פעולה שבוצעה; צורף מכתב עם
13 פרטיו האישיים לכל תמונה כמתחייב; התובע הוזמן ל- 30 ימי צילום על חשבונה;
14 נערכו תערוכות צילום ותמונות התובע הוצגו בתערוכה בווייטנאם ובוועידה העולמית של
15 הנתבעת, שם נכח גם התובע; כל פוסט שפורסם הגיע גם לקהל יהודי זאת בנוסף לחשיפה
16 ייעודית לקהל זה באמצעות לוחות שנה, בתערוכה, ובאמצעות מתנות לתורמים גדולים;
17 התובע הוזמן לכל הישיבות ואתר המיזם נבנה באופן מדויק ומלא והתרומות שהגיעו דרכו
18 נקלטו ללא דופי; הוצאות התובע ככל שנדרשו, שולמו;
19
20 8. הנתבעת טענה כי התובע הוא שהפר את ההסכם בין הצדדים וממשיך לעשות כן מידי יום.
21 מטרת התביעה לטענתה, היא להוציא כספים מהנתבעת בטענות שווא ודין התביעה
22 להידחות תוך תשלום הוצאות.

התנהלות ההליך

- 23
24
25
26 9. ביום 10.09.20 התקיים דיון בתובענה (בפני כבוד השופט עבאס עאסי) ובסיומו הופנו
27 הצדדים להליך גישור. משלא צלח הליך הגישור נמשכו ההליכים.
28
29 10. בדיון שנערך בפני ביום 17.6.2021 הודיע התובע כי הוא מוותר על הטענות הקשורות
30 בביטול כתב הקבלה והסילוק וביקש לטעון רק לעניין הפרות ההסכם. בהתאם לכך קבעתי
31 בהחלטתי בגמר הדיון כי הסעד המבוקש שעניינו ביטול כתב הקבלה והסילוק יימחק מכתב
32 התביעה והמחלוקת שנתרה בין הצדדים נוגעת לשאלת הפרת ההסכם ושיעור הנזק או
33 הפיצוי לו זכאי התובע, ככל שבוצעו הפרות של ההסכם או של זכויות היוצרים שלו. כמו
34 כן נקבעה פרוצדורה להגשת ראיות הצדדים. במסגרת הדיון הועלתה לצדדים הצעה
35 למתווה הכרעה בפשרה אך לא התקבלה הסכמת התובע למתווה זה.
36
37 11. מטעם התובע הוגש תצהיר עדות ראשית חתום על ידו.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

1
2 12. מטעם הנתבעת הוגשו תצהיריהם של מר מיכאל ביילי, מר תומר רוטליין ומר רועי בליצקי.
3
4 13. ביום 04.01.22 נערך דיון במסגרתו נחקרו העדים נגדית על תצהיריהם. במהלך הדיון
5 הסכים התובע למתווה מוצע לפשרה אך הנתבעת הודיעה כי היא איננה מסכימה למתווה.
6 בהמשך חזרה בה הנתבעת והודיעה על הסכמתה למתווה אך אז חזר בו התובע מהסכמתו.
7 לאור סיום הליך שמיעת הראיות והתנהלות הצדדים כאמור נקבע התיק להגשת סיכומי
8 הצדדים.

דיון והכרעה

9
10
11
12 14. הצדדים הרחיבו מאד בכתבי הטענות מטעמם ובראיותיהם אליהם צורפו במצטבר אלפי
13 מסמכים כנספחים, חלקם המשמעותי שלא לצורך או באופן שאינו מאפשר שימוש ראייתי
14 בהם ללא תימוכין בחוות דעת מקצועית. גם בראיותיהם כללו עדויות בלתי קבילות כגון
15 כאלו המסתמכות על ייעוץ משפטי וראיות החורגות מגדר המחלוקת שנתרה להכרעה.
16
17 15. בסופו של יום, וכפי שהוגדרה המחלוקת בישיבת הקדם כאמור לעיל, מדובר הכרעה
18 ממוקדת ועל כן נבחן להלן את טענות התובע להפרת ההסכם על ידי הנתבעת. ככל שיקבע
19 כי ההסכם הופר נדון בשאלת נזק או הפיצוי.
20
21 16. מכלול הראיות בהליך זה מוביל לקביעה כי התובע הוכיח פגיעה בזכות היוצרים ובזכויות
22 המוסרית וכי הנתבעת פעלה בהקשר זה בלבד בניגוד להסכם. יתר הטענות להפרת ההסכם
23 מצד הנתבעת דינן להידחות. נבחן להלן את טענות התובע כפי שפורטו לעיל.

הפרת זכויות היוצרים

24
25
26
27 17. בכל הקשור לטענה בדבר הפרת זכויות יוצרים וזכות מוסרית הרי שעלה בידי התובע
28 להוכיח כי הנתבעת העלתה לעמוד הפייסבוק שלה תמונות אשר הופיעו בו כאשר הן אינן
29 תואמות את המקור. מדובר בפרסום של תמונות שבנקל ניתן לראות כי הן שונות מהמקור
30 - כך, בחיתוך התמונה המופיעה בדף לאורכה ולרוחבה ובחיתוך שמו של התובע המופיע על
31 כל תמונה מקורית בצדו התחתון שמאלי של התמונה (ר' עמודים 17-12, 19, 21-25 ו- 27
32 לנספח 8 בתצהיר התובע, ר' גם עדות התובע בעמוד 17 שורות 13-28 בהן אישר כי בכל
33 התמונות ששלח למיזם הופיע שמו על גבי התמונה). לא נדרשת מומחיות מיוחדת לשם
34 קביעה זו ודי בעיון בראיות שצורפו.
35
36 18. לא עלה בידי הנתבעת בראיותיה ליתן הסבר מניח את הדעת כיצד בפועל קרו הדברים.
37 למעשה, לא ניתן כל הסבר על ידה לבד מכך שמדובר בפרסום מקובל כפוסט בפייסבוק (ר')





בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

- 1 עדות רוטליין בתצהירו ובעמוד 73 שורות 10-22 ; בעמוד 74 שורות 7-27 ; בעמוד 76 שורות
2 (13-20).
- 3
- 4 19. אומנם, מדובר בהתנהלות בהתאם להוראות ההסכם בפרסום פוסטים בדף הפייסבוק כפי
5 שעולה מעדות רוטליין כאמור (ור' גם נספח ב' - תכנית שיווק למיזם להסכם). אולם, לחובת
6 הנתבעת עומדות העובדות המוכחות הבאות - האחריות להעלות את הפוסטים והתמונות
7 היתה על הנתבעת, ואלו הועלו על ידה או על ידי נציגיה כפי עולה מעדויות ביילי ורוטליין
8 (עמוד 48 שורות 22-25, עמוד 70 שורות 9-28), מדובר בעמוד פייסבוק של הנתבעת (עמוד
9 74 שורות 1-5), לא הוכח שניתנה הסכמת התובע להופעת התמונות בעמוד הפייסבוק בדרך
10 האמורה, כפי שמחייב ההסכם (סעיף 5.1.א). לאור האמור הרי שישנה הפרה של הנתבעת
11 את זכויות היוצרים של התובע וזכותו המוסרית שעוגנו והוגנו במסגרת ההסכם ונותרו
12 בידיו (ר' סעיף 5.1 א להסכם).
- 13
- 14 20. ויודגש, גם אם עריכת התמונות לא בוצעה על ידי הנתבעת או עובדיה, הרי שבפועל העלאת
15 התמונות על ידה הביאה להצגתן באופן שונה מהמקור וללא מתן מזכה כלל או מזכה
16 מספיק, תוך מחיקה במקרים רבים של שמו של התובע המוטבע על גבי התמונה.
- 17
- 18 21. בהקשר זה לחיתוך שמו של התובע מהתמונה ישנה פגיעה נוספת וזאת כאשר לא בכל פוסט
19 צוין שמו באופן ברור – בחלק מהפוסטים, לאור היקף המלל, שמו של התובע מופיע רק
20 לאחר לחיצה על הסמן "עוד" (ר' עדות רוטליין עמוד 74 שורות 13-27 ולמשל עמודים 12-
21 15 לנספח 8 לתצהיר התובע לעומת עמוד 21 וכן עדות התובע עמוד 21 שורות 24-25). יוצא,
22 אם כן, כי המעיין בדף הפייסבוק רואה תמונה שלא ניתן לה כל קרדיט ורק בפעולה
23 אקטיבית של כניסה לתמונה או למידע נוסף הוא יכול ללמוד על זהות המצלם. גם בכך
24 הפרה הנתבעת את זכות התובע. בהקשר זה ניתן היה לציין את שמו של התובע בראשית
25 הטקסט או במיקום שבו בוודאות יראה שמו וייתן מזכה, אך הנתבעת בחרה שלא לתת
26 את תשומת ליבה לעניין זה ולפרסם פוסטים המפנים למיזם כשהתמונות לא תואמות את
27 המקור (תהא הסיבה אשר תהא) וללא מתן קרדיט (אלא בכפוף לפעולה אקטיבית של
28 הגולש).
- 29
- 30 22. הפגיעה האמורה קיימת גם לאור כך שהתמונות, כפי שמפורסמות בדף הפייסבוק של
31 הנתבעת, ניתנות להורדה ושימוש על ידי כל אדם ונעדר המזכה המוטבע בהן במקור (ר'
32 עדות בליצקי בעמוד 93 שורות 10-15 ובהמשך עמוד 94 שורות 16-18).
- 33
- 34 23. בהתייחס לטענות הנתבעת בדבר ידיעתו של התובע והעדר טענה מצדו עד למועד הגשת
35 התביעה (ר' בתצהיר רוטליין ולמשל בעמוד 75 שורות 21-22 ובעמוד 76 שורות 1-3), הרי
36 שלטענות אלו יש מקום במסגרת קביעת שיעור הפיצוי אך לא לשאלת עצם הפרת הזכות
37 על ידי הנתבעת בפרסום בדף הפייסבוק שלה ועל ידי שליחיה.



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

24. יוער כי הפרת הנתבעת כאמור את זכויות התובע בוצעה אגב שימוש בתמונות בהתאם
להוראות ההסכם. בהקשר זה אני דוחה את טענת התובע כי היה על הנתבעת לאשר עמו
מראש כל שימוש בתמונה במסגרת המיזם או כי הסכם הופר ע"י הנתבעת - ראשית, הוכח
כי התמונות נמסרו על ידי התובע לטובת השימוש במיזם (עמוד 15 שורות 23-33). גם
שינויים בוצעו על ידו (עמוד 16 שורות 12-16). מדובר בהיקף נרחב של תמונות (עמוד 17
שורות 1-2) (ר' גם תצהיר רוטליין בסעיף 17 ותצהיר בליצקי בסעיפים 8-9). שנית, הדבר
אינו עולה במפורש מההסכם, שכן ניתן להבין את סעיף 5.1.א. ככזה הדורש את הסכמת
התובע לשינוי בתמונות בלבד ולא לפרסומן בהתאם להסכם. שלישית, הבנה זו של ההסכם
היתה מצד הנתבעת כבר משלבים ראשונים, כפי שעולה במכלול הראיות שצורפו – בתמליל
השיחה מיום 15.05.19 (עמודים 4-5 נספח 12 לתצהיר התובע), בהתכתבויות בין הצדדים
לאור טענות התובע (נספח 12 לתצהיר התובע) ובעדויות הנתבעת (ר' עדות ביילי בעמוד 47
שורות 24-32 ובעמוד 48 שורות 1-4 ו-13-17, ר' עדות רוטליין בעמוד 70 שורה 32 עד עמוד
72 שורה 2). המיזם המשיך, גם מצד התובע, על אף עמדה ברורה זו של הנתבעת.
25. מעבר לאמור הרי שלא עלה בידי התובע להוכיח כי הנתבעת עשתה שימוש בתמונות שצילם
שלא במסגרת המיזם, שלא על פי ההסכם או ללא אישורו וידיעתו.
26. לא ניתן ללמוד מהנספחים שצורפו כי מדובר בשימושים חיצוניים למיזם או קידומו אשר
בוצעו על ידי הנתבעת וזאת שעה שהוכח כי הגופים בארצות השונות הן אישיות משפטיות
נפרדות, ובשעה שהליך ננקט כנגד הנתבעת בלבד (ר' עמוד 38 שורות 11-17, עמוד 45 שורות
1-15, עמוד 92 שורות 18-20, עמוד 93 שורות 32-33, עמוד 94 שורות 4-5, 28-35). נפנה
בהקשר זה למשל לעמודים 1-2 בנספח 8 לתצהיר התובע, בהם מדובר על הפרה לכאורה
של דף הפייסבוק של ארגון דנמרק ובעמודים 35 מדובר בהפרה של גוף עצמאי הולנדי.
27. למען הסר הטוב נבהיר כי יש גם מבין טענות התובע להפרות קנייניות בנספח 8 לתצהירו
שיש מקום לדחות (ההפניה להלן לעמודים רלבנטיים בנספח).
28. כך, לא מצאתי הפרה בזכות או במתן מזכה בעמודים 3, 11 ו-20, עמודים 4-9 וככל הנראה
גם עמוד 28, שעניינם בסרטון הנדון בנפרד. בעמודים 10 ו-18 לא ברור היכן פורסם והקשר,
אם בכלל, לנתבעת.
29. כך, הנטען בעמוד 16 מופיע, על פניו בדף האינטרנט העסקי של התובע מחודש מאי 2018
ובתקופה שהדף מצוי בניהולו.
30. כך, בעמודים 29-34 ובעמודים 39-49 לא ניתן ללמוד מהצירופים כי קיימת הפרה קניינית
כלשהי. על פניו מזכה קיים. הדברים אמורים גם בהתייחס לעמודים 36-38 – לא ברורה



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

- 1 כלל טענת ההפרה ועל פניו מדובר בחזרה על אותן תמונות שכבר צורפו בראיות התובע ולא
2 הוכח פרסום שונה או נפרד.
3
4 31. כך, בעמודים 50-63 מדובר בהפרות נטענות בנוגע לסרט שהופק עוד לפני שנחתם כתב
5 הקבלה ואין הצדקה לפיצוי נוסף בהקשר זה. גם עמודים 64-90 לא הוכח מתי בוצעו
6 הפרסומים הנטענים, היכן פורסמו ומהו ההקשר. מכל מקום ניתן לראות כי מדובר
7 בפרסומים מהשנים 2014-2015 ולפיכך גם הם עוסקים בתקופה שלפני חתימת כתב הקבלה
8 ואלו אינם חלק מהדיון בהליך זה לאור המחלוקת כפי שהוגדרה ותיקון הסעד המבוקש
9 בכתב התביעה (ר' בהקשר זה גם עמוד 49 שורות 18-35 ובהמשך עמוד 20 שורות 24-25).
10 נדגיש כי טענת התובע כי הפרסומים עוד קיימים לא הוכחה ברמה הראייתית הנדרשת.
11
12 32. בעמודים 91-102 מעלה התובע טענה הפוכה והיא כי ניתן מזכה, למרות שנקבע בהסכם
13 שלא יינתן מזכה שכזה. אינני סבור כי יש בהתנהלות הנתבעת משום הפרה, ודאי לא כזו
14 אשר מזכה את התובע בפיצוי כלשהו. בהקשר זה נכון יהיה להפנות לעדותם של נציגי
15 הנתבעת בדבר התנהלות התובע מולם (ר' למשל עדות רוטליין בעמוד 71 שורות 18-2 ועדות
16 ביילי עמוד 53 שורות 53 עד עמוד 54 שורה 2). כך גם עצם הגשת התביעה דנן, לשיטתו של
17 התובע בגין שלב א' במיזם בלבד. במערכת יחסים שכזו, סבירה התנהלות הנתבעת אשר
18 בחרה לתת מזכה גם מקום בו התובע ויתר לכאורה על זכותו. אינני רואה כיצד יש באמור
19 משום פגיעה בתובע.
20
21 33. כך, הפרסום הנטען בעמוד 103 לא הוכח הקשרו לנתבעת ברמה ראייתית מספקת, לא מועד
22 הפרסום ולא נסיבותיו. גם התובע מציין על גבי המסמך כי מדובר בתמונות שאינן קשורות
23 להליך זה וממילא לא ברור הצורך בצירופן ולא נדרשת הכרעה בעניינן.
24
25 34. ויודגש, הוכח מחקירתו הנגדית של התובע כי בינו לבין הנתבעת היו התקשרויות נוספות
26 בהן קיבל תשלום עבור עבודותיו. כך, למשל, בנוגע ללוח שנה שהופק ע"י הנתבעת (עמוד
27 14 שורות 23-25). כך, למשל, עבור תמונות לתורמים גדולים (עמוד 14 שורות 32 עד עמוד
28 15 שורה 5). לא הוכח כי "ההפרות" הנטענות לעיל, שלא הוכח מקור פרסומן, קשורות גם
29 בתמונות והתקשרויות אחרות של התובע עם הנתבעת, אם בכלל פורסמו על ידה או
30 מטעמה.
31
32 35. אציין בהקשר זה – קראתי לעומק את סיכומי התובע, הפכתי וחיפשתי, אין בראיותיו,
33 במאות העמודים שצורפו, כדי לבסס יותר מאשר ההפרה המפורטת לעיל, וודאי שלא ברף
34 הראייתי הנדרש, טענה להפרה הנוגעת ל- 217 יצירות ועוד 100 תמונות באתרי המגבית (ר'
35 עמוד 2 לסיכומים).
36
37



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

טענות ההפרה הנוספות

36. מאחר ולתובע טענות שונות להפרות הנוספות של הנתבעת, למען נוחות הדיון, נתייחס אליהם להלן.

שיווק המיזם וסיכולו המכוון על ידי הנתבעת

37. ראיות הנתבעת מלמדות כי בוצעו על ידה פעולות רבות ומגוונות להצלחת המיזם. בהקשר זה בצדק טענה הנתבעת כי התובע לא הוכיח ולו סיבה אחת מדוע לתובעת להכשיל את המיזם כאשר גם הצלחתו הכלכלית וגם הצלחתו בשיווקה של מדינת ישראל עמדו לנגד עיניה.

38. אין מחלוקת כי מבחינת גיוס תרומות ומכירת תמונות המיזם לא עמד בציפיות. אולם לא עלה בידי התובע להוכיח כי כישלון המיזם בהקשר זה קשור הנתבעת, בעובדיה או במעשיה. למעשה, וכפי שעלה מראיות התובעת, את חלקה במיזם היא מילאה וגם בשלב א' מספר הכניסות כמדד מהווה הצלחה למיזם, כך גם קידום חיזוק המותג ו-"פניה היפות" של ישראל (עדויות בעמוד 55 שורות 1-18, ובעמוד 82 שורות 28-32 ור' גם תצהיר רוטליין למשל בסעיפים 12, 21, 22 ותצהיר ביילי למשל בסעיפים 4 ג.ו- 5 ג.ו).

39. יוער כי התובע טען כי מאז שהוא מנהל את דף המיזם היקף החשיפות האורגניות והמעורבות בדף המיזם הביאו למיליוני צפיות וזאת רק באמצעות האיכות והאטרקטיביות של התמונות ועל אף שהוא פועל ללא מימון. דא עקא, התובע חדל מלהוכיח טענתו האמורה - מחקירתו של התובע עולה כי לא עלה בידו למכור ולו תמונה אחת במסגרת המיזם ואין כל הכנסה בגינו (עמוד 12 שורות 4-12). לא הוצגה כל ראיה מקצועית קבילה, ודאי לא חוות דעת מומחה, התומכת בטענת התובע (ונשוב לכך עוד להלן).

40. מכל מקום, בהתייחס לטענת ההפרה הנוגעת להפצה לשליחי הקרן הרי שעומדת עדותו של מר ביילי, שלא נסתרה בחקירתו הנגדית או בראיות אחרות (ר' סעיפים 5.ז.ו- 5.ח.ו. לתצהיר והנספחים הרלבנטיים).

41. בהתייחס לטענות בנוגע לקטלוג הדיגיטלי ומאמצי השיווק מקובלת עלי עדותו של מר ביילי, ולא עלה בידי התובע להוכיח אחרת (ר' תצהירו בסעיף 5.ו. עד 5.ח.ו. בנוגע לפעולות שבוצעו לקידום המיזם וכן בעדותו בעמוד 56 שורות 16-18, ופרטנית בסעיף 6.ג. לתצהיר). ההסכם קובע כי מדובר ב"מוצר נוסף שיבחן" (ר' סעיף 3 לנספח ב' להסכם "המוצר ומוצרים מיוחדים").



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

42. במסגרת החקירות הנגדיות עלתה גם טענה להפרה לכאורה של אי קיומם של פרויקטים
ספציפיים עבור תרומה. גם בהקשר זה ניתן הסבר שלא נסתר ע"י מר ביילי (עמוד 57 שורות
18-29 ובהמשך עמוד 58 שורות 9-12). עדותו של מר ביילי גם תואמת גם את הוראות
ההסכם לפיהן מדובר ברכיב אשר יבוצע "לפי הצרכים המגביתיים של קרן היסוד וניצל
הזדמנויות מגביתיות" (נספח ב' לסכם). בהתאם, לא היתה כל הפרה גם בהקשר זה.
נכון יהיה להפנות לעדותו של מר ביילי גם בהתייחס לטענות התובע למחדל במאמצי גביה
נוספים, ובפרט בהתייחס לתוכני השיווק הישיר שצוינו בנספח השיווק – "כתבנו בנספח
השיווק שנשתמש בעוד כלים וכך נעשה. גם במיילים. גם בתערוכות. גם. ש: מיילים למי?
ת: גם בפרסום בין השליחים. גם בלוח השנה. גם בתמונות לתורמים גדולים. כל אלו כולם
כלים שיווקיים חלופיים שנועדו לתגבר את היכולת לשווק את הדבר הזה" (עמוד 58 שורה
33 עד עמוד 59 שורה 3).

שיווק וקידום ב"פייסבוק"

44. לא עלה בידי התובע לסתור את ראיות הנתבעת בהקשר זה ונפנה לעדות ביילי (סעיף 5.ג.),
ד.ט.ו-ו.ט. ועמוד 41 שורות 27-36) ועדות רוטליין (עמוד 81 שורות 15-23, עמוד 83 שורות
5-11). עדויותיהם מקובלות עליו ובכל מקרה אין מדובר בהפרה של נספח השיווק להסכם
אשר מדבר על העלאת פוסטים ממוצעת, קידום על בסיס תקציב מיועד ובחינה 'מידי פעם'
של האפיק האפקטיבי להזרמת תנועה לאתר.

45. הנטל על התובע היה להוכיח את ההפרה הנתבעת אך הוא לא עמד בכך וזאת שעה שטענותיו
לא נתמכו בחוות דעת מקצועית מטעמו וכאשר הוא מאשר כי הוא אינו מומחה לאינטרנט
ואינו מבין באתרים (עמוד 31 שורות 3-9), אינו מומחה ב-"פייסבוק" (עמוד 17 שורות 5)
ואין לו כל הכשרה בקידום או שיווק אינטרנטי (עמוד 11 שורה 34 עד עמוד 12 שורה 1).
אין די בעדותו כדי לבסס את טענותיו המקצועיות העובדתיות, ובוודאי שלא לאור עדויות
הנתבעת כאמור.

46. בהקשר זה טען התובע גם כי הנתבעת פעלה להרחקת אוכלוסיות של יהודים מהמיזם תוך
שהיא מבליטה מוטיבים נוצריים, מסתירה מוטיבים לאומיים וישראלים ומקדמת את
המיזם בארצות עניות דווקא.

47. לבד מ"תחושת בטן" של התובע הוא לא תמך את טענותיו בדבר – לא בחוות דעת מומחה
וגם לא בראיות משמעותיות. מהחומרים שצורפו לתצהירו לא ניתן לבסס מסקנה עובדתית
רלבנטית, ודאי שלא להביא לחיוב המבוקש כנגד הנתבעת או קביעה כי התנהלותה מהווה
הפרה של ההסכם או מעשה מסכל מכוון. לתובע היתה הזדמנות לחקור את מר רוטליין
בהקשר זה אך מחקירתו לא עלה דבר. התובע לא עימת את מר רוטליין עם החומרים שהוא



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

1 צרף לתצהירו להוכחה, לכאורה, של טענותיו. מנגד, הנתבעת העידה הן את מנהל הפרויקט
 2 ביילי (ר' סעיף 5.5 ב-ו ג. לתצהירו) והן את מר רוטליין שנתן הסבר מקצועי להתנהלות
 3 והחשיפה (הן בתצהירו, שלא נסתר, למשל בסעיפים 18-19 והן בעדותו כאמור לעיל).
 4
 5 48. ויודגש, גם אם יקבע כי השיווק לא הצליח מחמת כשל בהתנהלות אנשי המקצוע (ואין כך
 6 הדברים כאן), הרי שממילא אין בכך כשלעצמו די כדי לקבוע כי מדובר במעשה סיכול מכוון
 7 המצדיק קביעה בדבר הפרת ההסכם וזאת שעה שהועסקו אנשי המקצוע המתאימים (ולכך
 8 נתייחס עוד להלן). ממילא אין בפנינו תביעה בגין רשלנות מקצועית.
 9
 10 49. התובע, כאמור, אינו מומחה לא לאתרי אינטרנט ולא לרשתות חברתיות. בהתאם, ממילא,
 11 אין בידו להוכיח את טענותיו בנוגע לכניסות לדף המיזם וטענותיו העובדתיות בהקשר זה.
 12 המידע שצורף על ידו לתצהיר אינו ברור ומחייב הבהרה מקצועית על מנת לבסס עליו
 13 קביעות עובדתיות. התובע כשל בהקשר זה בהוכחת תביעתו בהתאם לנטל הנדרש בהליך
 14 האזרחי (ע"א 462/20 אורי אטיאס נ' גלעד בובליל (12.9.2021)).

תערוכות וימי צילום

15
 16
 17
 18 50. אומנם, בהתאם לנספח השיווק בפרק "שיווק ישיר", נקבע כי יערכו שלוש תערוכות –
 19 שתיים בארץ ואחת בחו"ל (סעיף 4). דובר גם עקרונית על היקף הצילומים שיוצגו. אולם,
 20 לא עלה בידי התובע להוכיח כי הסעיף האמור הופר ע"י הנתבעת. ראשית, הוכח כי נערכו
 21 2 תערוכות צילום – האחת בישראל והשנייה בוואטס (ר' סעיף 1.5. לתצהיר ביילי ונספחיו).
 22 הוכח כי נעשו מגעים לעריכת תערוכה נוספת (עמוד 43 שורות 3-4). שנית, ההסכם קובע כי
 23 התערוכות יערכו "בהתחשב ביחס עלות תועלת ובעובדה שהתערוכה תהיה נלווית לאירוע
 24 מגבית". מדובר בסייג משמעותי אשר גם מבסס את עדותו של מר ביילי בהקשר זה,
 25 לרבות, הסכמת התובע לתערוכות כפי שקוימו (עמוד 43 שורות 13-29, עמוד 44 שורה 14-
 26 18).

27
 28 51. בתצהירו התובע מפרט את טענתו להפרת ההסכם כאשר הנתבעת הזמינה 17 ימי צילום
 29 בתשלום ו- 12 ימי צילום שלא בתשלום כאשר התחייבה להזמין 21 ימי צילום מכל סוג –
 30 אין מחלוקת עובדתית בהקשר זה. אולם, הדבר אינו מהווה הפרה יסודית ובכל מקרה
 31 הפיצוי אינו יכול לחרוג מאותה עלות בגין 4 ימי צילומים בתשלום אליהם לא זומן בסכום
 32 של מאות שקלים בודדים (650 ₪ על פי עדות התובע בעמוד 13 שורות 27-30). על פניו,
 33 ההפרה בכל הנוגע לאי זימון לימי צילום שלא בתשלום "חסכה" לתובע עלויות בהן הוא
 34 אמור היה לשאת.

35
 36 52. התובע טען כי לא שולמו לו החזר הוצאות ונסיעה בהתאם להסכם עבור יום הצילום הנוסף
 37 בחודש – התובע לא הוכיח את טענתו בהקשר זה, לא את אי התשלום ולא את גובה





בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

1 התשלום. בכל מקרה, כאשר יום צילומים בתשלום עלותו מינימלית כפי שהעיד התובע,
2 הרי שגם החזר ההוצאות אינו יכול להיות בעלות משמעותית.

דיווחים ומפגשים

3
4
5
6 53. גם בהתייחס לסוגיית הדיווחים מקובלות עלי עדויות הנתבעת – עולה כי התובע היה מדווח
7 בעניינים וניהל התכתבות ושיחות עניפות בכל שלב ושלב (ר' למשל עדות רוטליין בעמוד 80
8 שורה 22 עד עמוד 81 שורה 13, עמוד 82 שורות 1-7). הדברים עולים גם מעדותו של התובע
9 בנוגע להתנהלות הדיווחים והמפגשים בין הצדדים (עמוד 22 שורות 23-32). הוא גם מאשר
10 בעדותו קבלת דיווחים ושיבות ב"זמן אמת" (עמוד 24 שורות 18-22, עמוד 25 שורות 8-9,
11 17-33, עמוד 26 שורות 9-10, עמוד 28 שורות 5-6). גם הנספחים שצורפו לתצהירי הצדדים
12 ובהם התכתבויות בין הצדדים מלמדים כי מידע נמסר באופן שוטף (ר' למשל נספח 14
13 לתצהיר התובע ונספחים בסעיף 17 לתצהיר רוטליין). הוכח, מנגד כי התובע דווקא אינו
14 מעביר דיווחים על הפעולות שביצע בעצמו בדף המיזם בניגוד להסכם (עמוד 12 שורות 15-
15 19).

16
17 54. בכל הקשור לפגישות מודה התובע כי גם הוא ביקש לקיים מפגשים טלפוניים ולא רק
18 פיזיים וישנו אף תיעוד לסיכומי פגישות (ר' למשל עמוד 22 שורות 12-32). לא הוכח כי לא
19 נערכו פגישות מספיקות וגם לא הוכח שהועלו טענות "בזמן אמת" על כך שנדרשות פגישות
20 נוספות. גם אם יש בכך הפרה כלשהי הרי שהיא הדדית לאור התנהלות התובע ובקשותיו
21 (ר' גם סעיף 10 לתצהיר בליצקי).

22
23 55. מכל מקום הוכח, גם מראיות התובע, כי הוא היה מעורב בתהליכים המשמעותיים
24 הקשורים במיזם ובכלל האמור בחירת הדומיין (עמוד 27 שורות 30-31), בחירת התמונות,
25 התאמתן והעברתן לנציגי הנתבעת (עמוד 15 שורות 23-33, עמוד 19 שורות 28-33 ור' גם
26 תצהיר בליצקי), מאמצי השיווק השונים וכאמור לעיל גם בקבלת מידע ועריכת בירורים.

השתלטות על דף המיזם

27
28
29
30 56. ניתן הסבר מפורט בהתייחס לטענת התובע בתצהיר רוטליין (סעיף 25.יא.) ובחקירתו
31 הנגדית וההסבר מקובל עלי - אין מדובר בהשתלטות אלא בפעולה טכנית לצורך קידום
32 המיזם במסגרת מערכת ההסכמים שבין הצדדים (עמוד 77 שורות 15-32, עמוד 78 שורות
33 3-8, עמוד 79 שורות 1-15).

34
35 57. מנגד לא הוכח על ידי התובע כי נמנעה ממנו גישה או מידע, גם בתקופה האמורה. התובע
36 היה צריך לתמוך את טענתו בחוות דעת מומחה אך הדבר לא נעשה. מעדותו של מר



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

1 רוטליין, שלא נסתרה, עולה כי התובע היה אדמיניסטרטור באותה תקופה, ובהתאם יכול
2 היה ממילא לקבל את כל המידע (עמוד 79 שורות 29-23).

3
4 *אתר המיזם*

5
6 58. יתכן והאתר שהוקם לא התאים לרעיון ה"תרומה" אשר עמד מאחורי המיזם. אולם,
7 בחינת האתר, לאור הנספח להסכם ולאור עדויות הצדדים, מלמדת כי מדובר באתר שנבנה
8 בדיוק בהתאם למוסכם בין הצדדים. אין כל בסיס לטענות התובע להפרה בהקשר זה –
9 ה"טעות", אם היתה, היא בקביעת המנגנון בהסכם אך ודאי שלא בביצועו.

10
11 59. בהקשר זה יש להפנות לנספח א' – "מבנה האתר" בהסכם ובכלל האמור ההסכמה על בסיס
12 הפלטפורמה, ובעיקר, "תהליך התרומה ובחירת ההוקרה" ו- "מבנה האתר" אשר תואמים
13 לאתר שנבנה ופעל בהתאם לעדויות שנשמעו בפניי - כך מעדות רוטליין (עמוד 83 שורה 24
14 עד 34, עמוד 84 שורות 20-33) ובעיקר מעדות בליצקי (בעמוד 90, עמוד 91 שורות 30-31
15 ובעמוד 95 שורות 5-1).

16
17 60. לעניין התנהלות האתר יש להפנות לתצהירו של בליצקי שלא נסתר – מדובר בהתנהלות
18 מקצועית ראויה והתואמת את הוראות ההסכם (ר' למשל סעיפים 7-10).

19
20 *הקצאת כוח אדם*

21
22 61. ניתן בנקל לדחות את טענות התובע בהקשר זה. די בעדותם של ביילי (עמוד 35 שורות 10-
23 27, עמוד 40 שורות 5-6, עמוד 51 שורות 9-12, 28-31, עמוד 52 שורות 13-15), רוטליין (עמוד
24 63 שורות 14-25) ובליצקי (עמוד 88 שורות 26-31 ועמוד 89 שורות 20-21) כדי ללמד על כי
25 מדובר באנשים מקצועיים ומתאימים לביצועו של ההסכם.

26
27 62. בעניינו של מר רוטליין הרי שהתובע ביקש לשכור את שירותיו לייצג אותו במסגרת ההליך
28 מול הנתבעת, דבר אשר ודאי מבסס, גם לשיטת התובע, את מקצועיותו של הנ"ל (עמוד 69
29 שורות 3-12).

30
31 סיכום ביניים

32
33 63. יוצא, אם כן, כי מרבית טענות התובע להפרת ההסכם על ידי הנתבעת דינן להידחות.
34 ההפרה היחידה של הנתבעת היא באי כיבוד זכויות הקניין הרוחני של התובע בהעלאת
35 תמונות לעמוד הפייסבוק תוך שהתמונות מוצגות באופן שונה ממצבן המקורי וללא מתן
36 קרדיט מספיק וברור תוך ששמו של התובע נחתך מהתמונות עצמן כפי שהן מופיעות בדף.

37
38





בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

שיעור הפיצוי בגין הפרת זכות הקניין הרוחני

- 1
2
3 64. עלינו לאמוד אם כן את שיעור הפיצוי המגיע לתובע בגין הפרת זכותו המוסרית בנסיבות
4 בהן מדובר בהיקף פרסום של כ- 13 תמונות במסגרת פעילות על פי הסכם בין הצדדים.
5
6 65. אין בהסכם מנגנונים הקשורים בהפרה או פיצוי. אין בהסכם "שווי" ממנו ניתן לגזור את
7 הפיצוי הראוי. לא עלה בידי התובע להוכיח נזק של ממש, בפרט כאשר מעולם לא מכר
8 תמונה ולא התפרנס מעיסוק בצילום כפי שהעיד (עמוד 12 שורות 28-29, עמוד 13 שורות
9 1-3). התגמול היחיד שקיבל התובע בגין צילומים היה מהנתבעת במסגרת התקשרויותיהם
10 (עמוד 13 שורות 34-35). גם הפרק בתצהיר התובע העוסק בהפרות אינו נתמך בראיות
11 אמתיות להוכחת הנזקים במיליוני השקלים הנטענים. נותרנו אם כן, לכל היותר, בפסיקת
12 פיצוי ללא הוכחת נזק.
13
14 66. אף שעסקינן בהפרת הסכם בין הצדדים, הרי שההפרה היא של זכויות היוצרים של התובע
15 ובהתאם ניתן לגזור את שיעור הפיצוי המגיע לו בגין ההפרה מהוראות החוק. כך גם נקבע
16 במסגרת הפלוגתאות שנותרו להכרעה.
17
18 67. לעניין שיעור הפיצוי אין לקבל את טענות התובע ויש לפסוק פיצוי בשיעור מופחת יחסית.
19
20 68. בהקשר זה אני מביא בחשבון את העובדה כי מדובר בפרסום אשר גם אם התובע לא ידע
21 לגביו בזמן אמר, הוא צריך היה להיות מודע לו, ודאי לאור מעורבותו במיזם כפי שעולה
22 ממכלול הראיות בתיק זה כמפורט לעיל. גם רצונו של התובע בהצלחת המיזם מלמד כי
23 היה עליו לבחון את ההיבטים השונים בו, וודאי את נושא השיווק באמצעות הפייסבוק,
24 אשר שימש יסוד למיזם כולו. לכך ודאי יש להוסיף כי התובע עצמו פרסם בפייסבוק וידע
25 שמבוצעים שינויים בתמונות המועלות כפי שעולה מעדות רוטליין (עמוד 76 שורות 1-3).
26 התנהלות התובע, לכל הפחות, מלמדת על עצימת עיניים המשליכה על תום ליבו ומצדיקה
27 הפחתת הפיצוי (עמוד 22 שורות 13-29, עמוד 24 שורות 18-22).
28
29 69. כאמור, לא הוכח נזק ממשי לתובע ומנגד אין כל רווח כלכלי לנתבעת בהפרה. נזכיר, מדובר
30 בנתבעת שהינה מוסד לאומי ללא כוונת רווח (ור' סעיף 4.א. לתצהיר ביילי).
31
32 70. יש להביא בחשבון שלא עלה בידי התובע להוכיח כי השינוי בתמונות נעשה על ידי הנתבעת
33 או מי מטעמה. אומנם, אין בכך לפטור אותה מחבות כאמור לעיל. אולם, יש בכך שיקול
34 משמעותי בהתייחס לשיעור הפיצוי.
35



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

- 1 71. יש לשקול את העובדה כי מדובר היה בשימוש לצורך קידום המיזם על פי הסכמת הצדדים
2 ולא הוכחה כל הפרה אחרת של הנתבעת את זכויות התובע. נציין כי ההפרה הינה במסכת
3 אחת של מעשים – במסגרת השיווק הדיגיטלי בפייסבוק בהתאם להוראות ההסכם.
4
- 5 72. יש לשקול את העובדה כי שיעור הפיצוי שנקבע בפסיקה, לרבות זו אליה הפנה התובע
6 בסיכומיו, מתייחס להפרות בנסיבות משמעותיות אחרות וכאשר לא היה מדובר בשימוש
7 מכוח הסכם ועל פי הסכם (לבד מהפרת הזכות המוסרית). בענייננו מדובר בנסיבות הפרה
8 מיוחדות שיש לשקול.
9
- 10 73. יש לשקול את הסכמת הצדדים, בהתייחס להפרות קודמות, בגין קיבל התובע פיצוי בסך
11 כולל של 100,000 ₪ שמגלם גם את הבנתו בנוגע לזכויותיו (ר' שטר קבלה וסילוק ועמוד 13
12 שורות 10-11).
13
- 14 74. יש לשקול את העובדה כי עבור הכנת 14 תמונות לפרסום בלוח שנה קיבל התובע מהנתבעת
15 סך מוסכם של 3,000 ₪ (עמוד 14 שורות 23-25).
16
- 17 75. בהתחשב בכל האמור לעיל אני סבור כי נכון יהיה לקבוע פיצוי בסך של 6,000 ₪ בגין כל
18 הפרה של זכויות יוצרים או זכות מוסרית (כסכום כולל לכל יצירה). לאור היקף ההפרה
19 שהוכח כמפורט לעיל (כ- 13 פרסומים) אני סבור כי שיעור הפיצוי הראוי בנסיבות צריך
20 לעמוד על סך כולל של 78,000 ₪.
21
- 22 76. ניתן בנקל לדחות את טענות התובע בסיכומיו לזכות לקבל פיצוי בהתאם להוראות חוק
23 החוזים – ראשית, כאמור, לבד מהפרה מסוימת של זכות מוסרית לא היתה כל הפרה אחרת
24 של הוראות ההסכם. שנית, ממילא לא הוכח כל הפסד או מניעת רווח כאשר התובע מעולם
25 לא מכר תמונה, השתכר מצילום או התכוון להרוויח מכך כפי שעלה מעדותו כאמור לעיל.
26 שלישית, התובע לא היה זכאי, בכל מקרה, לתשלום בגין שעות עבודתו במיזם אלא אך
27 לחלק יחסי מגיוס התרומות על פי הוראות ההסכם. התובע אינו זכאי, בדיעבד, לשנות
28 מהוראות ההסכם, ודאי בהעדר הפרה מצידה של הנתבעת בהקשר זה.
29
- 30 **סיכום**
- 31
- 32 77. לאור כל האמור לעיל אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בגין הפרת זכות יוצרים
33 וזכות המוסרית של התובע כמפורט לעיל סך כולל של 78,000 ₪.
34
- 35 78. בנוסף זכאי התובע לתשלום בסך של 2,600 ₪ בגין 4 ימי צילום בתשלום שלא מומשו ע"י
36 הנתבעת.
37



בית משפט השלום בירושלים

ת"א 47266-10-19 ריבה נ' קרן היסוד המגבית המאוחדת לישראל

- 1 79. ההליך נוהל עד תומו כולל 2 ישיבות קדם, ישיבת הוכחות והגשת סיכומים בכתב. הצדדים
2 לא חסכו דבר והגישו אלפי עמודי ראיות במצטבר. בסופו של יום התובע זכה בתביעה, גם
3 אם בחלקה, והוא זכאי להחזר הוצאותיו בהתאם להוראות התקנות.
4
5 80. בפסיקת שיעור ההוצאות יש להתחשב בכך שהתביעה התקבלה בחלקה הקטן בלבד,
6 בהתנהלות הצדדים בפועל ובקביעת התקנות לעניין שיעור שכר טרחת עו"ד שיש לפסוק.
7
8 81. אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 10,000 ₪ (כולל מע"מ) בגין החזר הוצאות
9 שכ"ט עו"ד וסך של 2,500 ₪ בגין החזר חלק יחסי של אגרת תביעה.
10
11 82. כל הסכומים ישולמו בתוך 14 יום שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום
12 ועד למועד התשלום בפועל.
13
14 83. זכות ערעור כחוק.
15
16 84. לאור היקף החומרים המודפסים שהוגשו במקור לבית המשפט ככל שמי מהצדדים מבקש
17 לקבל לידיו בחזרה את החומרים המקוריים שהגיש עליו להודיע בכתב בתוך 7 ימים. בחלוף
18 מועד זה ובהעדר הודעה יגרסו החומרים המקוריים ללא התראה נוספת.
19
20 ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשפ"ב, 27 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.
21


אורן סילברמן, שופט

22
23

